

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120229806
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120229806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. Z. XX, XXX XX F. F., zast. Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 300,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.10.2020, č. k.: 13Csp/10/2020-90, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/121/2017-68 zo dňa 28.08.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/331/2018-123 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 10.11.2019, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 342,96 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 24.06.2017 do zaplatenia, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Z týchto právoplatných rozhodnutí súdov vyplýva, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľ úspešne domohla svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 342,96 eur, ktoré bolo založené na porušení práva spotrebiteľa pri nedodržaní povinností poskytovateľa úveru (žalovaného) z hľadiska dodržania obsahových náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je úver poskytnutý žalobkyni žalovaným bezúročný a bezpoplatkový podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona. Preto má žalobkyňa (spotrebiteľ) právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva zodpovedá. Súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené zákonné podmienky podľa ust. § 3 ods. 5 veta prvá, tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa preukázala, že súd v jej prospech judikoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z porušenia práva stanoveného osobitným predpisom (zákonom č. 129/2010 Z. z.) a je nepochybné, že žalovaný je zodpovedný za porušenie spotrebiteľských práv. Súd uzavrel, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Súd priznal žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur, považoval žalobkyňou uplatnené finančné zadostučinenie

vo výške 300,- eur za primerané. Výška satisfakcie v podobe poskytnutia finančného zadosťučinenia spočíva na úvahe súdu, súd zdôraznil, že má mať odradzujúci a sankčný účinok. Súd poukázal aj na rozhodovaciú prax súdov v obdobných veciach, kde súdy dospeli k názoru, že pri výške finančného zadosťučinenia sa má zohľadniť výška nedôvodne požadovanej sumy (odplaty za úver), teda nielen výška skutočného bezdôvodného obohatenia, ale aj celková čiastka, ktorú by mal dlžník vrátiť titulom poskytnutého úveru. Vychádzajúc z rozsudku č. k. 10Csp/121/2017-68 zo dňa 28.08.2018 (bod 4. odôvodnenia), ktorým bol v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu judikovaný nárok za porušenie práva žalobkyne (spotrebiteľa) v tomto konaní bol žalobkyni poskytnutý úver 1200 eur, ktorý mala splatiť v 42 mesačných splátkach po 64,29 eur, čo je celkom 1700,18 eur. Teda žalovaný žiadal odplatu 1500,- eur pri úvere 1200,- eur. Potom finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur je primerané. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1 a § 266 ods. 1, 2 CSP).

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný namieta voči výške priznaného finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur. Pokiaľ v odôvodnení rozsudku súd uvádza, že postupoval aj podľa právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/62/2019 žalovaný má zato, že v danom prípade súd takto nepostupoval. V uvedenom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že z pojmu primerané zadosťučinenie je možné vyvodiť, že jeho výška bude závislá od konkrétnych okolností každého prípadu. Súd by mal pri určení výšky primeraného zadosťučinenia prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania dodávateľa, rozsah jeho následkov a možnosť ich odstránenia. V posudzovanom prípade na odôvodnenie výšky priznaného nároku súd neuviedol žiadnu preukázanú skutočnosť, ktorou by boli naplnené kritériá v zmysle citovaného názoru odvolacieho súdu. To, že súd poukazuje na výšku odplaty dohodnutej v danom prípade (a ponecháva stranou, že ide o odplatu za 3,5 roka rovnako ako nezvažuje ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) nedáva legitímny podklad pre záver o primeranosti sumy 300 eur ako finančného zadosťučinenia. Súd v tomto konaní odôvodňuje primeranosť zadosťučinenia poukazovaním na skutočnosť, ktorá nebola dôvodom pre rozhodnutie v predchádzajúcom konaní a ktoré (rozhodnutie) má predstavovať preukázanie základu nároku na finančné zadosťučinenie. V konaní neboli preukázané osobitné okolnosti, ktoré by viedli k záveru, že rozsah následkov skutkového stavu ustáleného v konaní sp. zn. 10Csp/121/2017 a možnosti jeho odstránenia by vyžadovali priznanie sumy 300,- eur Táto suma je neprimeraná aj vo vzťahu k sume bezdôvodného obohatenia. Z uvedených dôvodov preto žalovaný tvrdí, že pre rozhodnutie súdu, ktorým priznáva nárok v sume 300 eur, výsledky dokazovania a ani právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie nedávajú pre takéto rozhodnutie podklad a oporu. Z rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu súd nevychádzal z toho, že výška bezdôvodného obohatenia bola 342,96 eur, ale zo sumy odplaty za celú dobu splácania, hoci súd nemal ani len v rovine väčšej miery pravdepodobnosti preukázané, že žalobkyňa riadne splácala, teda že by uhradila sumu odplaty.

4. Žalobkyňa navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný napáda iba výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je špecifické v tom, že jeho výška sa nedá vypočítať na základe podkladov (ako napr. v prípade spôsobenej škody), ale jeho výška závisí od úvahy súdu, ktorý musí vychádzať z konkrétnych okolností. Súd prvej inštancie v tejto veci postupoval správne a v súlade so všeobecne zaužívanou praxou súdov, pričom priznanie sumy 300 eur odôvodnil viacerými okolnosťami. Prihliadal na odradzujúci účinok finančného zadosťučinenia, výšku nedôvodne požadovanej sumy (odplaty za úver), táto je dôležitým hľadiskom pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia aj podľa rozhodovacej praxe súdov SR (v tejto súvislosti žalobkyňa vo vyjadrení cituje z viacerých rozhodnutí súdov). Výška nedôvodne požadovanej sumy je dôležitým (nie však jediným) kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Odplata za úver, na ktorú žalovaný nemal nárok predstavuje hrozbu majetkovej ujmy na strane žalobcu, ktorá hrozila iba preto, že žalovaný postupoval v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Ak by spotrebiteľ nevyvinul aktivitu na ochranu svojich práv, žalovaný by sa obohatil o sumu rovnajúcu sa odplate za úver, teda je logické a spravodlivé, aby z tejto sumy vychádzala aj suma primeraného finančného zadosťučinenia. Možno poukázať aj na dĺžku protiprávneho stavu, ktorý žalovaný privodil a tento stav odmietal napraviť (museli o tom rozhodnúť až súdy) a taktiež na rozsah povinností, ktoré žalovaný porušil (napr. nesprávna RPMN, absencia termínu splátok úveru a pod.) Tieto okolnosti sú pritom objektívneho charakteru, preto subjektívne nestotožnenie sa s nimi zo strany žalovaného je irelevantné.

5. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne nereagoval.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol iné dôvody než tie, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, teda náležite, presvedčivo a je preskúmateľné.

9. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol kritériá pre priznanie a určenie výšky finančného zadosťučinenia, ich naplnenie odôvodnil v intenciách daného prípadu. Súd uviedol z akých konkrétnych zistených skutkových okolností vychádzal keď žalobcom uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie priznal, ako aj keď tento nárok priznal práve vo výške 300 eur, ktorá je podľa úvahy okresného súdu v danom prípade primeraná, vzhľadom na intenzitu zásahu do práva spotrebiteľa (žalobkyne). Súd o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažoval v intenciách daného sporu a vychádzal z konkrétnych zistených skutkových okolností, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsah nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pre svoju úvahu o výške primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch mal súd k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých pri svojich úvahách vychádzal, prihliadal na to, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňovala, aké dôkazy v tomto smere označila.

10. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur, s odkazom na dikciu ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko podľa jej názoru sú dané všetky predpoklady pre jeho priznanie. Výšku tohto zadosťučinenia, ktorá závisí od úvahy súdu, žalobkyňa odhadovala s prihliadnutím na relevantnú súdnu prax a okolnosti prípadu. Žalobkyňa sa domohla svojho práva potom čo iniciovala súdne konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom čelila taktiež aj odvolaciemu konaniu, keďže žalovaný jej právo neuznával a prvostupňový rozsudok napadol odvolaním. Súd dospel k záveru, že okrem formálnej podmienky vyžadovanej zákonom, a to úspešné porušenie práva alebo povinnosti, sú tu dôvody na strane žalobkyne, ktoré vzhľadom na individuálnu povahu jej sporu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú. Porušenie práva žalobkyne nielenže bolo spôsobilé privodiť ujmu ako spotrebiteľovi, ale takúto ujmu aj privodilo, keď spotrebiteľ (žalobkyňa) nad rámec svojich povinností uhradila žalovanému celkovo sumu 342,96 eur v ohraničenom časovom období, čo na strane žalobkyne znamenalo v tomto období ekonomickú ujmu minimálne v nemožnosti týmito finančnými prostriedkami nakladať. Navyiac jediným zákonným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti, zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola vôbec spôsobená ujma.

11. Žalovaný doposiaľ nespochybnil závažnosť právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica vo veci č. k. 10Csp/121/2017 - 68 zo dňa 28.08.2018 právoplatným dňa 10.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co/331/2018 - 123 zo dňa 23.10.2019. Tieto nenapadol mimoriadnym opravným prostriedkom, ale naopak, zachoval sa v zmysle výrokov uvedených rozhodnutí. Predmetné rozhodnutia konštatovali porušenie povinnosti zo strany žalovaného, ich existencia potvrdzuje skutočnosť, že spotrebiteľ sa porušenia týchto povinností pred súdom úspešne domohol a vo veci existuje príčinná súvislosť, pretože súdy zaviazali žalovaného na zaplataenie bezdôvodného obohatenia práve z dôvodu, že porušil povinnosti stanovené zákonom. Všetky podmienky v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. boli splnené. Žalovaný súdu vyčíta iba to, že v súvislosti s výškou primeraného zadosťučinenia neuviedol „žiadnu preukázanú skutočnosť, ktorou by boli naplnené

kritériá v zmysle citovaného názoru odvolacieho súdu - v rozsudku KS BB č. k. 17Co/62/2019“, odôvodnenie rozsudku okresného súdu však svedčí o opaku (najmä bod 15. odôvodnenia).

12. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo veci samej potvrdil, potvrdil aj závislý výrok o trovách konania z vecne správnych dôvodov.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyni odvolací súd priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).